

ρῶν, ἐρρύπανθησαν συρθεῖσαι ἐν τοῖς αἵματοβρέκτοις πεδίοις τῶν μαχῶν. Διότι μόνον ὑπὸ τὰς δεδοξασμένας πτυχὰς αὐτῶν ἠδύνατο ν' ἀναρτηθῶσιν ἐπαξίως ἡ σπάθη τοῦ Καραϊσκάκη καὶ τὸ ἐνδυμα τοῦ Μπότζερη, ἡ εἰκὼν τοῦ Ρήγα καὶ ἡ γραφίς τοῦ Κοραῆ.

Ἐκ τῶν σημαίων τούτων τεσσαράκοντα ὀκτὼ εἶνε ἑλληνικαὶ ἀνήκουσαι εἰς διάφορα σώματα ἐπὶ τοῦ Ἄγωνος, ποικίλλουσι δὲ κατὰ τὴν μορφήν, διότι ἄλλαι μὲν φέρουσι κυανοῦν σταυρὸν ἐπὶ λευκοῦ, ἄλλαι περιχρυσον σταυρὸν, ἄλλαι ἐρυθρὸν κλπ. Μεταξὺ αὐτῶν δωρηθεῖσα ὑπὸ εὐρωπαϊκοῦ κομητάτου ἀναγνωρίζεται ἡ τῆς ἐξόδου τοῦ Μεσολογγίου, σχῆμα μὲν ἔχουσα ὡς ἐξαπτερύγου ναοῦ, σταυρὸν δὲ κεντημένον χρυσοῦν ἐπὶ λευκοῦ σηρικῶ καὶ ἐπιγραφὴν μεγάλοις γράμμασιν:

Εἰς τοὺς ἥρωας τοῦ Μεσολογγίου.

Ἐτέρα σημαία φέρει τὸ ὄνομα τοῦ Καρατάσσου, τρίτη δ' ἐντελῶς ἐρρακωμένη διασώζει μόλις ἐπὶ τοῦ κοντοῦ τεμάχιον ὑφάσματος, ἐφ' οὗ ἀναγράφονται διὰ χρυσοῦ νήματος τὰ κομψὰ ὀνόματα Adelaide, Marie, Lucie, Mathilde, κλπ. Ὅποια ἀντίθεσις μεταξὺ τῶν μυροβόλων παρισινῶν χειρῶν, αἵτινες τὴν ἐκέντησαν καὶ τῆς τραχείας παλάμης τοῦ σηματοφόρου, ὅστις ἔφερεν αὐτὴν κατόπιν ἀνὰ τὰ ὄρη καὶ τὰ πεδία τῆς ἀγνωρίζομένης Ἑλλάδος!

Αἱ λοιπαὶ σημαίαι εἶνε δυστυχῶς ἄγνωστοι ἐντελῶς. Ἐν ὅσῳ ἔζων ἔτι οἱ δυνάμενοι νὰ ἀναγνωρίσωσι αὐτάς, οὐδεμία ἐλήφθη πρόνοια περὶ τούτου, ἥδη δὲ δυσκολώτατος, ἂν ὄχι ἀδύνατος ἀποβαίνει ὁ καθορισμὸς αὐτῶν. Μεταξὺ τῶν σημαίων τοῦ Ἄγωνος ἀνηρτήθησαν ἐπὶ τῶν μυροτοπέκτων κιόνων καὶ τινες φέρουσαι τὸν φοῖνικα τοῦ Κυβερνήτου, ἕτεραι δὲ πλατὺν λευκὸν σταυρὸν ἐπὶ κυανοῦ, ἀνήκουσαι εἰς τὰ πρῶτα τάγματα τῆς ἐλευθέρας Ἑλλάδος.

Αἱ τουρκικαὶ αἱ ἀλωθεῖσαι κατὰ τὸν Ἄγωνα εἶνε βεβαίως πολυάριθμοι, ἀλλ' ἐκ τούτων ὀκτὼ ἐφυλάχθησαν μέχρι νῦν καὶ συμπλέκονται ἐν εἴδει τροπαίου ἐκεῖ εἰς τὸ βάθος τῆς ἀριστερᾶς πτέρυγος κάτωθεν τῆς ὑπὸ τοῦ Ρήγα χαραχθείσης *Χάρτας τῆς Ἑλλάδος*.

Περιεργωτάτη εἶνε καὶ ἡ σημαία ἣν ἔφερεν ὁ Πιέρρος Μαγιῶρος Γρηγοράκης τῆς Μάνης κατὰ τὴν πολιορκίαν τῆς Μονεμβασίας. Ἡ σημαία αὕτη ἦν λευκὴ, διὰ χρώματος δὲ μελανοῦ ἐζωγραφοῦντο ἐπ' αὐτῆς τὰ μυστηριώδη σήματα τῆς Φιλικῆς Ἐταιρίας κατὰ τι τροποποιούμενα: *Χριστὸς μικρὸς ἐν τῷ μέσῳ καὶ ἐπιγραφὴ Ἰησοῦς Χριστὸς μικρὸς καὶ δράκοντες, καὶ λαγοὶ ἐν τῷ στόματι τῶν δράκοντων*. Φαίνεται δὲ μέρος βέλους καὶ τόξου, τοῦ ἰοπίου τὸ λοιπὸν ἀπεκόπη ὑπὸ σφαίρας καὶ ἀντικατεστάθη κατόπιν διὰ πανίου ἀχρόου.

Ναυτικὴ σημαία μία μόνον ἐσώθη, ἡ τοῦ Κανάρη, καὶ ἀνήρηται ἐκεῖ στέφουσα τὴν μορφήν τοῦ ἥρωος τῆς Χίου ὡς ὁ ἀριστος στέφανος.

Παράδοξος φαίνεται τοῖς πολλοῖς καὶ ἡ παρούσα μεγάλη ἀμερικανικῆς σημαίας, ἥτις καλύπτει ὡς παραπέτασμα τὸ βάθος τῆς δεξιᾶς πτέρυγος, ἀλλ' ἡ ἐπ' αὐτῆς ἐπιγραφὴ δικαιολογεῖ τὸ ἄτοπον, διότι ἡ σημαία αὕτη εἶν' ἐκείνη, ἣν ὕψωσεν ὁ Σαχτούρης ἐπὶ τοῦ ἰστοῦ τῆς ναυαρχίδος ἐν τῷ στενῷ τῆς Σάμου κελυῶν διὰ τοῦ σήματος τούτου τὸν Κανάρην νὰ ἐπιπέση κατὰ τοῦ ἐχθρικοῦ στόλου.

Καὶ τέλος ἐν τῷ μέσῳ τῆς αἰθούσης ὑπεράνω τοῦ μεγάλου ὀβελίσκου, ὃν πληροῦσι παντοειδῆ ὄπλα, ὑψοῦται μικρὰ σημαία ναοῦ τὴν κοίμησιν τοῦ Θεοτόκου εἰκονίζουσα. Ἄλλὰ τί θέλει λοιπὸν ἡ σημαία αὕτη τῆς χριστιανικῆς πραότητος ἐν μέσῳ ὅλων ἐκείνων τῶν ὀργάνων τῆς ἀνθρωποκτονίας; Τὴν ἐρώτησιν ταύτην ἠδύνατο ν' ἀποτείνῃ ὁ ἐπισκεπτόμενος τὴν Ἐκθεσιν, ἂν ἐπιγραφὴ ἀνηρτημένη ὑπὸ τὸ σεπτὸν τοῦτο κειμήλιον δὲν μετέστρεφεν εὐθύς ἐξ ἀρχῆς τὴν ἐκπληξιν αὐτοῦ εἰς λατρείαν καὶ θαυμασμόν. Ἡ ἐπιγραφὴ λέγει!

ΣΗΜΑΙΑ ΤΗΣ ἉΓΙΑΣ ΛΑΥΡΑΣ.

Ο ΔΗΜΟΣΙΟΣ ΒΙΟΣ ΕΝ ΑΓΓΛΙΑΙ

Μία συνεδρίασις τῆς Βουλῆς τῶν Κοινοτήτων.

Καίτοι ὁ Μιραβὼ ἤδη ἀπὸ τοῦ 1789 εἶχε μεταφράσει ἐγχειρίδιόν τι περὶ τῶν ἐθίμων καὶ κανονισμῶν τῆς ἀγγλικῆς Βουλῆς τῶν Κοινοτήτων, ἀλλὰ πράγματι τὰ ἡπειρωτικὰ Κράτη τῆς Εὐρώπης μόνον τὴν ἀρχὴν τοῦ κοινοβουλευτικοῦ πολιτεύματος παρέλαβον παρὰ τῆς Μεγάλης Βρετανίας. Ἄλλως τὰ πλεῖστα ἔθνη συνεμόρφωσαν τὸ σύστημα τοῦτο πρὸς τὰς οἰκείας ἐξεις καὶ ἰδιοφυίας, ὅσον δ' ἀφορᾷ τοὺς ἐξωτερικοὺς τύπους οὐδεὶς σχεδὸν ἀντέγραψεν αὐτοὺς πιστῶς καὶ κατὰ κεραίαν ἐκ τοῦ παραδείγματος, καὶ οὐδὲν ἄπορον τοῦτο εἰς τὸν ἀναλογιζόμενον ὅτι οἱ τύποι οὗτοι εἶνε τὸ πολλακίς μὲν ἀλλόκοτον, σχεδὸν δὲ πάντοτε πλήρες ἀναχρονισμῶν ἀποτύπωμα παραδόσεων ἱστορικῶν καὶ προῖστορικῶν ἰδιαζουσῶν τῆ ἀγγλοσαζωνικῆ φυλῆ.

Ἐντεῦθεν ὁ ξένος, καὶ ὁ ἐντριβέστατος ἄλλως εἰς τὰ κοινοβουλευτικὰ ἔθιμα τῆς ἡπειρωτικῆς Εὐρώπης, ἰλιγγιᾷ τὸν νοῦν καὶ θορυβεῖται ὡς ἄκισ ἤθελε παραστῆ τὸ πρῶτον εἰς συνεδρίασιν τῆς Βουλῆς τῶν Κοινοτήτων. Ἡ ὄψις τῆς αἰθούσης τῶν συνεδριάσεων, ἥτις εἶνε παρεμφερὴς πρὸς ναυδριον μᾶλλον, οἱ τρόποι τῶν βουλευτῶν, αἱ κινήσεις, ἡ συμπεριφορὰ αὐτῶν ἐν γένει, τῷ φαίνονται τοσοῦτον καινότερα ὅσα καὶ τὸ λεξιλόγιον αὐτῶν. Βλέπει καὶ δὲν ἀντιλαμ-

βάνεται, ἀκούει καὶ δὲν ἔννοεῖ, καὶ ἐξέρχεται ἀπηλλισμένοις ἐξ ὑπαρχῆς ἤδη ὅτι θὰ δυνηθῆ ποτε νὰ ἐμβατεύσῃ εἰς τὰ μυστήρια τοῦ βρετανικοῦ τούτου πανδαιμονίου.

Ἄλλ' ἴδωμεν πρῶτον τὴν διευθέτησιν τοῦ Καταστήματος. Τὸ μέγαρον τοῦ Κοινοβουλίου, ἐν ᾧ ἐδρεύουσιν ἀμφοτέραι αἱ Βουλαί, κείμενον εἰς Οὐέστμινστερ, προσερίδεται εἰς τὸν βασιλικὸν ναόν. Ἀφοῦ διέλθῃ τις πρῶτον κατὰ μῆκος τὸ Οὐέστμινστερ Hall, αἰθουσαν ἐξαίσιαν γοθτικοῦ ρυθμοῦ, ἣτις ἐχρῆσιμευσε ἐπὶ μακρὸν χρόνον ὡς ὁ πρόδομος δωδεκάδος ὄλης δικαστηρίων, εὐρίσκει ἐπ' ἀριστερᾶ τοῦ λιθίνου ἀνδῆρου, τὸ ὁποῖον φέρει τὴν βασιλικὴν τράπεζαν κατὰ τὰς ἡμέρας τῆς στέψεως, τὴν εἴσοδον τῶν διαύλων ὀλίγες ἄγουσιν εἰς τὴν Βουλὴν τῶν Κοινοτήτων. Προμηθεύεται εἰσιτήριον ἢ ζῆτει βουλευτὴν τινα, ἢ ἀπλούστερον ἀκόμη ἐνθέτει ἐπιτηδείως κερμάτιόν τι ἐξιλεωτικὸν εἰς τὴν χεῖρα τοῦ φρουροῦντος τὴν εἴσοδον μαυροκρανοφόρου κλητῆρος, καὶ εἰσέρχεται οὕτως ἀκωλύτως εἰς ὀκτάγωνον αἶθουσαν. Τὸ πλῆθος ἐν αὐτῇ ὀλίγον. Ὀλίγοι μόνον ἄνθρωποι, βουλευταὶ ἀναμφιβόλως, πηγαίνοντες ἀνταλλάσσοντες πληροφορίας πρὸς τινα ἐφημεριδογράφον ἢ διαλεγόμενοι ἰδίᾳ πρὸς ἰσχυρὸν ἐκλογέα των. Ἄλλως ἄκρα ἠρεμία καὶ οὐδεμία ζωηρότης ἢ συγκίνησις. Οὐδένα βλέπει τις καπνίζοντα αὐτόθι. Οὐδεὶς παρουσιάζεται νὰ παίξῃ τὴν κωμωδίαν τῆς σπουδαιοφανείας ἢ νὰ δεῖξῃ τρόπους πολυασχόλου οὐδὲ βλέπει τις ἄνδρας κομῶντας ἢ φαλακροὺς προκύπτοντας ἀπὸ διπλῆς τινος θύρας ἵνα ρίψωσιν εἰς τὸν ἀέρα μίαν εἶδησιν καὶ ἀποβῶσι τὸ κέντρον ζωηροῦ ἡμίλου ἐρωτητῶν.

Κατόπιον ἔρχεται ἄλλος διάδρομος, μία κλίμαξ, τὴν ὁποῖαν ἀναβαίνει τις εἴτα μία θύρα ἀνοίγετε αὐτὴν καὶ ἰδοὺ ἐγκαθίστασθε εἰς θεωρεῖον ἀρκούντως σκιερόν. Ἄλλοι θεαταὶ ἔχουσι προκαταλάβει θέσιν ἐν αὐτῷ, ὅλοι ἀνήκοντες εἰς τὸ ἄσχημον φύλον. Ἐμπροσθεν ὑμῶν φαίνεται αἶθουσα τετράπλευρος μετρίων διαστάσεων μετὰ δρυῖνων φατνωμάτων, ἧς τὸ τρίτον μόλις εἶνε ὠρισμένον διὰ τοὺς βουλευτάς. Τὸ διακεκριμένον τοῦτο τρίτον, ὅπερ εἶνε ἡ κυρίως αἶθουσα τοῦ νομοθετικοῦ περιβόλου, κατέχει τὸν ἐπιμήκη ἄξονα τῆς ὄλης αἰθούσης. Πρὸς τὸ βάθος αὐτῆς καὶ ἐκατέρωθεν εἰς τὰς πλευράς προεκβάλλουσι στοαί, κατατεμνόμεναι εἰς θεωρεῖα διὰ ξυλίνων διαφραγμάτων, καθ' ὃν τρόπον τὰ ἐδώλια τῶν ἀγγλικανικῶν ἐκκλησιῶν.

Προσηρισμένη εἰς τὸν τοῖχον φαίνεται ἡ ἔδρα τοῦ προέδρου, παρεμφερὴς πρὸς γοθτικὸν ἄμωνα, ὑψομένη ἐπὶ μικροῦ ὀκρίθαντος. Ἰπ' αὐτῷ καὶ ἐπὶ τοῦ δαπέδου ἀκριβῶς φαίνεται μεγάλη τράπεζα τετράγωνος, ὀγκώδης, κεκαλυμμένη ὑπὸ χαρτίων καὶ ἐγγράφων, καὶ περὶ τὴν τράπεζαν αὐτὴν κείνται κατὰ γραμμὴν εἰς τὰς τρεῖς πλευ-

ρὰς τὰ θρανία τῶν βουλευτῶν, ὧν ἡ ἔδρα καὶ τὸ ἔρεισμα τοῦ νότου καλύπτονται ὑπὸ βύρσης πρασινοχρόου.

Ἄλλὰ σημαίνει ἤδη ἡ τετάρτη ὥρα, ὁ κ. πρόεδρος, ὁ ἐντιμότατος σὺρ Ἐρρίκος Οὐίλλιαμ Βράνδ⁽¹⁾ καταλαμβάνει τὴν ἔδραν αὐτοῦ. Ἡ εἴσοδος αὐτοῦ δὲν προηγέθη ὑπὸ τυμπανοκρουσιῶν ἢ σαλπίγγων. Ἄλλ' εἰσῆλθεν ἀπλῶς, φέρων ἐσθῆτα μέλαιναν, περικνημίδας μεταξίνας καὶ κόμην πρόσθετον τοῦ τρόπου Λουδοβίκου τοῦ ΙΔ', ἡγουμένων δύο κλητῆρων, ἐπομένων δὲ τοῦ ποδηροκράτου, τοῦ ἐφημερίου καὶ τριῶν γραμματέων ἢ «ὕπαλλήλων τῆς τραπέζης», καὶ φωνούσης τῆς ἀστυνομίας ἐπὶ τῇ διαβάσει αὐτοῦ: Κάτω τοὺς πῖλους!

Παραχρῆμα ὁ ἀξιοματικὸς τῶν σημάτων, μεταγαλοπρεπῆς εὐπατρίδης ἐν αὐλικῇ στολῇ, προσέρχεται ἀπὸ τοῦ βάθους τῆς αἰθούσης λαμβάνει ἀπὸ τοῦ ἀποθέματος αὐτῆς τὴν βαρεῖαν χρυσάργυρον ῥάβδον, ἣτις σημαίνει συμβολικῶς τὴν ἐπίσημον παρουσίαν τοῦ προέδρου ἐν τῇ Βουλῇ, καὶ κατατίθει αὐτὴν εἰς τὸ ἐλεύθερον χεῖλος τῆς τραπέζης, ἔμπροσθεν δὲ τοῦ ὀκρίθαντος καὶ πρὸς τοὺς πόδας τοῦ προέδρου κάθηνται οἱ γραμματεῖς, περιβεβλημένοι καὶ αὐτοὶ μέλαιναν ἐσθῆτα καὶ κόμην πρόσθετον ἰδίου τρόπου.

Ὁ ἐφημέριος φέρων τὸ ἐπώμιον αὐτοῦ ἀναγινώσκει τὰς ἡμερησίας εὐχάς, αἵτινες διαρκοῦσι μόλις δέκα λεπτὰ τῆς ὥρας. Μία τούτων εἶνε ὑπὲρ τῆς ἀνάσσης, ἄλλη ὑπὲρ τῆς βασιλικῆς οἰκογενείας καὶ ἡ μακροτέρα πασῶν ὑπὲρ τῶν «πιστῶν Κοινοτήτων» τῆς Αὐτῆς Μεγαλειότητος. Εἴησαν αἱ διασκέψεις αὐτῶν ἀνεπηρέαστοι ἀπὸ πάσης ἀδυναμίας, εὐνοίας καὶ προλήψεως!

Περὶ τὰ τέλη τῆς προσευχῆς τὰ θρανία τῶν βουλευτῶν, ἅπερ ἦσαν ἔρημα, ἄρχονται ζωογονούμενα. Αἱ ἐκατέρωθεν τῆς προεδρικῆς ἔδρας θύραι διαρκῶς ἀνοίγονται, οἱ εἰσερχόμενοι βουλευταὶ καταθέτουσι τὸν πῖλον αὐτῶν, ζεῦγος χειροκτίων ἢ δέσμη χαρτίων εἰς τὴν θέσιν τὴν ὁποῖαν θέλουσι νὰ καταλάβωσι καὶ σπεύδουσιν αὐθις νὰ ἐξέλθωσιν. Ἄλλὰ, θὰ εἶπῃ τις, δὲν θὰ ἦτο ἄρα γε ἀπλούστερον νὰ ἔχῃ ἕκαστος ἰδιαιτέραν ἔδραν; Naί, βεβαίως. Τοῦτο ὅμως δὲν θὰ ἦτο καὶ πατροπαράδοτον. Ὅσοι λοιπὸν προλάβωσι καὶ καταλάβωσιν ἔδραν τὴν ὥραν τῆς προσευχῆς, καλῶς ὅσοι δὲ μὴ, οὗτοι θέσιν δὲν θὰ ἔχωσι! Τοῦτο εἶνε τὸ πατροπαράδοτον. Καὶ τοῦτο τόσῳ μᾶλλον βεβαιότερον συμβαίνει, ὅσῳ ὁ ἀριθμὸς τῶν θέσεων εἶνε κατώτερος τοῦ ἀριθμοῦ τῶν βουλευτῶν, διότι μόλις ὑπάρχουσιν ἐν ὄλῳ 250 θέσεις δι' 652 βουλευτάς. Ἀναγκάζονται λοιπὸν ὅσοι βραδύνουσι νὰ καταφύγωσιν εἰς μίαν τῶν δύο παραπλευρῶν στοῶν ἐπὶ τούτῳ προ-

(1) Πρῶην, ἥδη δὲ σὺρ Πήλ, ἐκλεχθεὶς τὸ πρῶτον ἐν τῇ τελευταίᾳ συνόδῳ.

ρισμένων, ἀπὸ τῶν ὁποίων οἱ ἐξόριστοι οὗτοι θὰ προσκλίνωσιν εἰς τὴν αἵθουσαν τῶν συνεδριάσεων, ὡς ἀπλοῖ θεαταί.

Ὅσον δὲ περὶ γραφείων, κονδυλίων, μαχαϊριδίων, φακέλλων καὶ τῶν ἄλλων τοιούτων εἰδῶν ὅπως ἐπασχολῶσιν εἰς τὰς μικρὰς ἰδιωτικὰς τῶν ὑποθέσεις τὸν καιρὸν καὶ τὴν προσοχὴν, ἅτινα ἀνήκουσιν εἰς τοὺς φορολογουμένους, τὰ συνήθη ταῦτα ἐν τοῖς εὐρωπαϊκοῖς κοινοβουλίοις εἶνε τόσον ἄγνωστα ἐν τῷ ἀγγλικῷ ὅσον καὶ τὸ βῆμα τὸ ῥητορικόν. Ἡ συνήθεια οὐδὲν ἄλλο χρησιμεῖ αὐτοῖς ἢ μίαν ἄκραν τοῦ θρανίου, τὴν ὁποίαν καὶ αὐτὴν μόλις θὰ κατακτήσωσι διὰ τῆς αὐστηροτάτης ἀκριβείας, μὲ τὸ πλεονέκτημα ἐν τούτοις ὅτι ἡ κατακτηθεῖσα ἅπαξ θέσις ἀνέκει πλέον καθ' ἅπασαν τὴν συνεδρίασιν εἰς τὸν εὐτυχῆ αὐτῆς κατακτητήν, εἴτε μένοντα εἴτε ἐξερχόμενον. Δύναται μάλιστα, μετὰ τὸ τέλος ὅμως τῆς προσευχῆς, οὐδαμῶς δὲ πρὸ τοῦ χρόνου τούτου, νὰ σημειώσῃ αὐτὴν ὀριστικῶς ἐντιθεὶς τὸ ἐπισκεπτήριον αὐτοῦ εἰς μικρὸν τι πλαίσιον χαλκοῦν, παρεσκευασμένον ἐπὶ τούτῳ εἰς τὸ ἔρεισμα τοῦ νότου.

Ἄλλὰ πρὶν ἢ ἄρξῃται ἡ συνεδρίασις, ῥίψωμεν ἐν ἔτι βλέμμα συμπληρωτικὸν εἰς τὴν αἵθουσαν. Ἡ μακρὰ ἐκείνη στοὰ ἡ ὑπερκειμένη τῆς κεφαλῆς τοῦ προέδρου εἶνε ἡ τῶν πρακτικογράφων τῶν ἐφημερίδων. Ἡ πρώτη σειρά, διηρημένη εἰς εἴκοσι περίπου μικρὰ θεωρεῖα, εἶνε ἀποκλειστικῆ τῶν στενογράφων, οἵτινες δὲν εἶνε ὡς παρ' ἡμῖν ὑπάλληλοι τοῦ κράτους, ἀλλ' ἀντιπρόσωποι τοῦ τύπου. Πᾶσα ἐφημερίς ἔχει τὸν στενογράφον τῆς. Οὕτω δὲ τὰ πρακτικὰ ἐξελέγχονται ὑπ' ἀλλήλων, καὶ τὸ δημόσιον ἔχει τὴν ἀληθῆ φωτογραφικὴν εἰκόνα τῆς συζητήσεως, ἀντὶ τοῦ ἐπιτεθεωρημένου καὶ διωρθωμένου δοκιμίου, τὸ ὁποῖον χρησιμεῖ αὐτῇ ὡς αὐθεντικὸς ἡμῶν ὄργανισμός. Ἄλλως δὲ καὶ πᾶσαι αἱ μεγάλαι ἐφημερίδες δημοσιεύουσι πλήρη ἐστενογραφημένα πρακτικὰ. Σατυρικὰ τινὰ φύλλα μόνον λαμβάνουσι τὴν ἐλευθερίαν νὰ δημοσιεύωσι τὰ ἄρθρα ἐκείνα τῶν προσωπικῶν καὶ συνήθως κακοβούλων ἐντυπώσεων, ἅπερ ἀποτελοῦσι διὰ τοὺς πολλοὺς τῶν ἀναγνώστων «τὴν φυσιογνωμίαν τῶν συνεδριάσεων». Οἱ στενογράφοι διαδέχονται ἀλλήλους κατ' ἀρχὰς ἀνά πᾶν τέταρτον τῆς ὥρας, εἶτα ἀνά δέκα, ἀνά πέντε καὶ τέλος ἀνά δύο λεπτὰ καὶ τηλεγραφοῦσιν αὐθαρεῖ εἰς τὴν ἐφημερίδα αὐτῶν τὰ γεγραμμένα.

Ἄλλὰ, πράγμα παράδοxon ἡ δημοσίευσίς αὐτῆ τῶν κοινοβουλευτικῶν πρακτικῶν, ἥτις ἀπὸ τῶν ἀρχῶν ἤδη τοῦ αἰῶνος ἐνεκλιματίσθη εἰς τὰ ἤθη, εἶνε καὶ σήμερον ἔτι γεγονός ἐπαρῶδες εἶνε ἀληθὲς πλημμέλημα καὶ «παραβίασις τοῦ προνομίου τῆς Βουλῆς». Ἐκατοντάδες ὄλαι ἐφημεριδογράφων καὶ τυπογράφων ἐκλητεύθησαν εἰς

τὸ δικαστήριον καὶ ἀπεστάλησαν εἰς τὴν φυλακὴν, διότι ἐδημοσίευσαν πρακτικὰ τῶν συνεδριάσεων τοῦ Κοινοβουλίου, καὶ ἐχρειάσθη ἡ φλογερὰ εὐγλωττία τοῦ Βούρκε ἵνα πείσῃ τὴν Βουλὴν τῶν Κοινοτήτων νὰ παρίδῃ νὰ καταπέσῃ εἰς ἀχρηστίαν τὸ αὐστηρὸν τοῦτο μέτρον, ὅπερ ἐθεώρει αὐτὴ ὡς τὸ ἐχέγγυον τῆς ἐλευθερίας τῆς.

Ἐπὲρ τῆς στοᾶς τῶν ἐφημεριδογράφων, ἐν ἧ ἡ κύριοι συντάχται τῶν ἐφημερίδων ἔρχονται κατὰ τὰς ἐπισημοτέρας συνεδριάσεις ἵνα καταλάβωσι θέσιν ὀπισθεν τῶν στενογράφων, φαίνεται, πλησιαίτατα τοῦ φατώματος, μακρὸν δικτυωτὸν καὶ ὀπισθεν τοῦ δικτυωτοῦ πῖλοι πτεροφόροι, ἄνθη καὶ μορφαὶ κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἥττον δροσεραί.

Εἶνε ὁ κλωβός, τὸ θεωρεῖον τῶν κυριῶν, τὸ μόνον ἐν ᾧ ἐπιτρέπεται εἰς τὸ ὠραῖον φύλον νὰ παρίσταται ἐρχόμενον εἰς τὰς συνεδριάσεις τῆς Βουλῆς. Ἐθιμον βάρβαρον! θὰ εἴπωσι βεβαίως οἱ ἱππῶται τῆς ὀφθαλμοβολίας, καὶ πρέπει νὰ συνομολογήσῃ τις μετ' αὐτῶν ὅτι καὶ ἡ ζωηρότης ἀληθῶς καὶ ἡ γραφικότης τῶν Κοινοτήτων θὰ ἠϋζάνετο ἂν ἄφινον νὰ πλημμυρῆσῃ ἡ περιφέρεια αὐτῶν ὑπὸ χαριτοβρύτων πολιτευτῶν. Ἄλλ' ἴσως ὅμως ἡ εἰσαγωγή καὶ τοῦ κεφαλαίου τούτου στοιχείου θὰ ἀφήρῃ ἀπὸ τῶν συζητήσεων μέρος τοῦ ἐξόχως πρακτικοῦ αὐτῶν χαρακτήρος. Καὶ χωρὶς νὰ ὑποθέσωμεν ὅτι δυνατόν νὰ ὑπάρχωσιν ἐν τῷ κόσμῳ νομοθέται τοσοῦτον μάταιοι, ὥστε νὰ ποιῶσι διακοπὰς ἢ νὰ προκαλῶσι θορυβώδεις σκηναὶς πρὸς μόνον τὸν σκοπὸν τοῦ νὰ ἐπισπᾶσωνται τὴν προσοχὴν τῶν γυναικῶν, ἀλλ' ὁπωσδήποτε εἶνε πιθανὸν ὅτι ἡ παρουσία τῶν ἀξιεράστων τούτων Ἑλληνοδικῶν εἶνε ἀδύνατον νὰ μὴ ἐπιδράσῃ πως εἰς τὴν γαλήνην τῶν ἀγώνων καὶ εἰς τὴν καλὴν διεξαγωγὴν τῶν ὑποθέσεων. Ἐν πάσῃ περιπτώσει τὸ βέβαιον εἶνε ὅτι καὶ μεθ' ὅλας τὰς ἐπανειλημμένας διαμαρτυρίας, αἵτινες ἱεροκρυφίως, λέγουσιν, ὑπεστηρίχθησαν καὶ παρ' αὐτῆς τῆς ἀνάσσης, ὁ κλωβός δὲν κατηργήθη. Εἰς τὸ βάθος τῆς αἰθούσης καὶ ἀντιμέτωπος πρὸς τὸ προεδρεῖον ὑπάρχει ἄλλο θεωρεῖον μετὰ δικτυωτοῦ, ὅπερ εἶνε τὸ τῆς γυναικὸς τοῦ προέδρου, ἀπολαμβάνουσης οὕτω τὸ προνόμιον τοῦ νὰ θεᾶται τὸν σύζυγον αὐτῆς ἐν ὅλῃ τῇ μεγαλειότητι αὐτοῦ.

Τελεσθεῖσάν τῶν εὐχῶν, ὁ ἐφημέριος ἀποσύρεται ὀπισθοπορῶν, ὑποκλινόμενος ἀνά πᾶν βῆμα, ἡ συνεδρίασις ἄρχεται καὶ εἰς ὀλίγα δευτερόλεπτα τὰ θρανία καταλαμβάνονται ὑπὸ τῶν βουλευτῶν.

Ὅτι ἀπ' ἀρχῆς ἐκπλήσσει καὶ σχεδὸν εἰπεῖν προσκρούει εἰς τὸ βλέμμα τοῦ ξένου εἶνε ὅτι οἱ κύριοι αὐτοὶ φέρουσι τὸν πῖλον ἐπὶ κεφαλῆς, ἐνῶ πάντες οἱ ἄλλοι ἐν τῇ αἵθουσῃ εἶνε ὑπόχρεοι νὰ

ἀποκαλύπτωνται. Νομίζει τις ὅτι εὐρίσκονται εἰς καμμίαν λίσχην, μὲ τὴν ῥάβδον ἢ τὸ ἀλεξίβροχον εἰς τὴν χεῖρα, οἱ μὲν φέροντες *redigotas*, οἱ δὲ *pardeosou*, ἄλλοι βραχὺν ἐπενδύτην προΐνον, καὶ οὗτοι μὲν ὑποδεδεμένοι ὑποδήματα μετὰ περονιστήρων, ἐκεῖνοι δὲ φέροντες δέσμην ἀνθῶν εἰς τὴν κομβιοδόχην, οἱ μὲν ἤδη νυσταλέοι καὶ καρηβαροῦντες, οἱ δὲ ἀνήσυχοι καὶ ἀδολεσχοῦντες (4).

Ὁ δικηγορικὸς τύπος δὲν εἶνε ὁ ἐπικρατῶν ἐν τῇ ἀγγλικῇ Βουλῇ, εἰ καὶ ἐκπροσωπεῖται ἄλλως. Ὁ φιλολογικὸς καὶ ὁ ἱατρικὸς ἐλλείπουν σχεδὸν καθ' ὅλοκληρίαν. Ὁ βιομηχανικὸς ἐκπροσωπεῖται ἐπαρκῶς, ἀλλὰ τὴν πλειονοψηφίαν ἔχουσιν ἰδίως αἱ εὐπατρίδαι γαιοκτήμονες, οἱ *sportsman* καὶ οἱ οὕτως εἰπεῖν κομψοῦμενοι. Τινὲς τῶν βουλευτῶν εἰσι νεανῖαι, υἱοὶ ὁμοτίμων, οἵτινες διέρχονται διὰ τῆς Κάτω Βουλῆς παραδοκοῦντες οὕτω τὴν σειρὰν αὐτῶν ἵνα παρεδρεύσασιν ἐν τῇ Βουλῇ τῶν λόρδων. Ἐν κεφαλαίῳ δὲ ἀρκεῖ ἐν βλέμμα μόνον ὅπως ἀντιληφθῆ τις ὅτι εὐρίσκειται ἐνώπιον ἀριστοκρατίας ἐνισχυμένης ὑπὸ πλουτοκρατίας, καὶ οὐχὶ ὡς παρ' ἡμῖν ἐνώπιον Κοινοβουλίου ἐν ᾧ τὰ ἐννέα δέκατα τῶν βουλευτῶν εἰσιν ἔργα τῶν ἰδίων αὐτῶν χειρῶν.

Κατὰ τὰ πρῶτα εἴκοσι περίπου λεπτὰ τῆς συνεδριάσεως ἡ Βουλὴ ἐνασχολεῖται περὶ νόμου τοποικῷ ἐνδιαφέροντος ψηφίζομένου εἰς πρώτην, δευτέραν καὶ τρίτην ἀνάγνωσιν ἐπὶ τῇ εὐνοϊκῇ γνωμοδοτήσει τῶν ἀρμοδίων ἐπιτροπῶν. Εἶτα ἔρχεται ἡ σειρὰ τῶν ἀναφορῶν, ἀπλῆ καὶ πάλιν διατύπωσις. Ἡ ἀναφορά, παρουσιαζομένη ὑφ' ἐνός τῶν μελῶν, ὅπερ μεταβιβάζει συγχρόνως ἐπὶ τεμαχίου χάρτου πρὸς τοὺς ὑπαλλήλους τῆς Βουλῆς τὸ περιεχόμενον αὐτῆς, ῥίπτεται εἰς ἓνα τῶν ἑκατέρωθεν τῆς κοινοβουλευτικῆς τραπέζης ἐπὶ τούτῳ τεθειμένων σάκκων.

Ἐν τῷ μεταξύ συμπληροῦται ἡ διάταξις τοῦ περιβόλου. Οἱ ὑπουργοὶ καταλαμβάνουσιν εἰς τὰ δεξιὰ τοῦ προεδρείου τὸ πηλαιαίτατον πρὸς τὴν τράπεζαν θρανίον. Ὅπισθεν αὐτῶν κάθηνται οἱ βουλευταὶ τῆς πλειονοψηφίας, ὅσοι εὗρον θέσεις ἵνα καθήσασιν. Ἐναντι ἐπὶ τῶν θρανίων τῆς ἀριστερᾶς καὶ πρὸς τὴν ἀντίθετον πλευρὰν τῆς τραπέζης κάθηνται ἡ ἀντιπολιτεῦσις, ἧτις καὶ αὐτὴ ἔχει ἔμπροσθεν αὐτῆς ἐν τῷ πρώτῳ πρὸς τὴν τράπεζαν θρανίῳ τὰ μέλη τοῦ πρώην ὑπουργείου τῆς. Τὰ ἀντιμέτωπα εἰς τὸ προεδρεῖον θρανία ἀνήκουσιν εἰς τοὺς ἀναποφασίστους, ἢ ἄλλως τοὺς ἀνεξαρτήτους λεγομένους, καὶ εἰς ἐκείνους, οἵτινες ὡς οἱ αὐτονομισταὶ Ἴρλανδοί, ἀποτελοῦσι κόμμα χωριστόν, ψηφοφοροῦν ὅτε μὲν ὑπὲρ τοῦ ὑπουργείου, ὅτε δὲ κατ' αὐτοῦ, καλοῦνται δὲ ἐν τῷ

λεξικῷ τῆς Βουλῆς τῶν Κοινοτήτων: οἱ ἐκεῖθεν τοῦ διαδρόμου.

Ὡς δὲ ὁ πρωθυπουργὸς εἶνε ἀρχηγὸς τῆς Βουλῆς (*leader of the House*), καθ' ὅσον εἶνε καὶ ὁ ἀρχηγὸς τῆς πλειονοψηφίας, οὕτω καὶ ὁ διευθύνων τὴν ἐπιθεσιν ἀρχιστράτηγος, ὀριζόμενος δι' ἐκπεφασμένης ψήφου τῆς ἀριστερᾶς καθ' ὅλην τὴν νομοθετικὴν περιόδον, καὶ γινόμενος ἀποδεκτὸς καὶ ἀναγνωρίζομενος παρὰ πάντων, εἶνε ὁ ἀρχηγός, ὁ *leader* τῆς ἀντιπολιτεύσεως.

Αἱ ἱεραρχικαὶ αὐταὶ ἔξεις δὲν ἐνεκλιματίσθησαν εἰς τὰ ἤθη ἡμῶν, ἀλλ' οὐδὲ συμβιβάζονται ὅλως πρὸς τὰς παρ' ἡμῖν διαιρέσεις τῶν κομμάτων ὅσον καὶ πρὸς τὴν ἀστάθειαν τῆς ἐθνικῆς ἡμῶν ἰδιοσυγκρασίας καὶ τὸ πάθος τῆς ἰσότητος, ὅπερ εἶνε ὁ δεσπόζων χαρακτήρ αὐτῆς. Εἶνε φυσικώταται εἰς ἓνα τόπον ἐν ᾧ τὰ πάντα ἐδράζονται ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τῶν προηγουμένων καὶ τῶν κεκτημένων καταστάσεων, ἐν ᾧ τὸ νομοθετικὸν ὄλον πατροπαράδοτως διχάζεται εἰς δύο κόμματα ἀντίπαλα, ἐν ᾧ τὰ κόμματα ταῦτα ἀναλαμβάνουσιν ὡς ἀγῶνα σχεδὸν ἀπρόσωπον ὅπως ἀναπτύσσουσι τὸ μὲν τὰ ὑπὲρ, τὸ δὲ τὰ κατὰ ἐφ' ἐκάστου ζητήματος, τὴν συστηματικὴν ὑπεράσπισιν καὶ τὴν συστηματικὴν ἀντιπολίτευσιν.

Εἶνε ἤδη πέμπτη ὥρα ἡ παρέλασις τῶν ἀναφορῶν ἔληξε καὶ ἤδη ἄρχονται αἱ «σημειώσεις προτάσεων», ἐὰν δὲν εἶνε τρίτη ἢ παρασκευή. Ἡ δευτέρα καὶ πέμπτη εἶνε προωρισμένα διὰ τὴν κυβερνητικὴν πρωτοβουλίαν, ἡ τετάρτη εἶνε εἰδικῶς ἀφιερωμένη εἰς τὰ νομοσχέδια τῆς ἰδιωτικῆς πρωτοβουλίας. Τὸ δὲ σάββατον εἶνε ἡμέρα ἀργίας.

Αἱ «σημειώσεις προτάσεων» ἀναφέρονται εἰς ἐρωτήσεις, ἀποφάσεις ἢ νόμους.

Ἐὰν πρόκηται περὶ ἀπλῆς ἐρωτήσεως, τὸ ἐντιμὸν μέλος ὅπερ ἐπιθυμεῖ νὰ θέσῃ αὐτὴν, φροντίζει νὰ γράψῃ αὐτὴν ἐπὶ τεμαχίου χάρτου καὶ νὰ παραδώσῃ τοῦτο εἰς ἓνα τῶν ὑπαλλήλων τῆς Βουλῆς. Δυστυχῶς ἡ βλάστησις τῶν ἐρωτήσεων εἶνε πλουσιωτάτη ἐν τῇ Βουλῇ τῶν Κοινοτήτων. Ἡ μοναδικὴ ἀσχολία τοῦ ἡμίσεος περίπου τῶν μελῶν αὐτῆς εἶνε τὸ νὰ βασιανίζωσι τὴν κεφαλὴν αὐτῶν ὅπως εὗρωσι παράπονα κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἥττον ἔνομα, ἐφ' ὧν νὰ ἐπερωτήσωσι τὸ ὑπουργεῖον. Εἴκοσι τέσσαρες ὥραι καθ' ἐκάστην δὲν θὰ ἐπῆρκον ὅπως ἀκροᾶται τις τῶν μονομανῶν τούτων καὶ ἀπαντᾷ αὐτοῖς. Τούτου ἕνεκα, πρὸς συντόμεισιν τοῦ χρόνου, ἐδέησε νὰ ἐπενεχθῆ ἡρωϊκόν τι μέτρον. Κληροῦσι διὰ λαχνοῦ ἐκ τῶν παρουσιαζομένων ἐρωτήσεων ἐκεῖνας τῶν ὁποίων θέλει ἀκροασθῆ ἡ Βουλὴ. Αἱ δὲ λοιπαὶ θὰ περιορισθῶσι μόνον νὰ σημειωθῶσιν εἰς ἐνθύμιον ἐν τῷ προγράμματι τῆς ἡμερησίας διατάξεως, ὅπως μάθωσιν οἱ ἐκλογεῖς τῆς Δεῖ-

(4) Μὴ λησμονῶμεν ὅτι ὁ γράφων εἶνε Γάλλος, ἄλλως εἰς τὸν Ἑλληνα, ὑποθέτομεν, αἱ τοιαῦται λεπτομέρειαι δὲν θὰ ἐπράξενον ἐκπληξίν. Σ. Μ.

να πόλεως ὅτι ὁ ἄξιός αὐτῶν ἀντιπρόσωπος εἶνε πάντοτε ἐπὶ τοῦ προμαχῶνος.

Ἐνοεῖται οἰκοθεν ὅτι αἱ προτάσεις αὐταὶ διέρχονται ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ἐν μέσῳ τῆς γενικῆς ἀπροσεξίας καὶ τοῦ ψιθύρου τῶν χαμηλοφώνων διαλόγων. Ἐκ τούναντίου ὅμως ἐνίοτε τὸ ἀντικείμενον ἔχει πραγματικὴν σπουδαιότητα, πρόκειται φέρ' εἰπεῖν περὶ τῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς τοῦ ὑπουργείου, ὁ πρωθυπουργός, ἢ ὁ γραμματεὺς (ὑπουργός) ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν μέλλει νὰ δώσῃ ἀποφασιστικὴν ἀπάντησιν, νὰ καταθέσῃ ἐπὶ τῆς τραπέζης ἔγγραφον ἀνέκδοτον: ἡ ὑπόθεσις λαμβάνει τότε τὰς ἀναλογίας σπουδαίας συζητήσεως.

Ἄλλ' ἰδοὺ ἡ ἡμερησία διάταξις φέρει ἡμᾶς εἰς τὸ ἀληθές ἀντικείμενον τῶν συνεδριάσεων, τὴν ἀφύκτως προσδοκωμένην συζήτησιν μιᾶς τροπολογίας εἰς τι νομοσχέδιον εἰσαχθὲν ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως.

Εἶνε ἐγγεγραμμένον ἵνα λάβῃ τὸν λόγον ἐν τῶν μᾶλλον ἀκουσμένων μελῶν τῆς ἀντιπολιτευσεως, ἢ σειρὰ αὐτοῦ ἦλθε καὶ ἀφαιρεῖ τὸν πῖλόν του. Ὁ πρόεδρος ἀπαντᾷ αὐτῷ διὰ κλίσεως τῆς κεφαλῆς. Ὁ ρήτωρ ἐγείρεται.

Ἐὰν ἀπετέλεσε μέρος τοῦ προκατόχου ὑπουργείου καὶ κάθηται εἰς τὸ πρῶτον θρανίον τοῦ κόμματος αὐτοῦ δύναται νὰ προχωρήσῃ μέχρι τῆς τραπέζης, νὰ καταθέσῃ ἐπ' αὐτῆς σημειώσεις τινάς, νὰ διατάξῃ νὰ τῷ φέρωσι ποτήριον ὕδατος κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἥττον συγκεραμμένου διὰ πνευματώδους ποτοῦ. Ἐὰν ἀνήκῃ εἰς τὸν ὄχλον τῶν ἀντιπάλων, θὰ λάβῃ τὸν λόγον ἐξ αὐτῆς τῆς θέσεώς του, κρατῶν εἰς τὴν χεῖρα τὸν πῖλον ἢ τὴν ράβδον του. Ἐν πάσῃ περιπτώσει μόνος ἀσκεπῆς ἐν τῷ μέσῳ τῆς συνελεύσεως, ἥς ὁ θόρυβος κατασιγάζεται, ἀπευθύνεται πρὸς τὸν πρόεδρον: Σέρ, Κύριε. . .

Ἦδη δὲ ὅτε κατέχει τὸν λόγον, οὐδεὶς δύναται νὰ τῷ ἀφαιρέσῃ αὐτόν. Δύναται νὰ ὁμιλήσῃ δῶ, πέντε, δέκα ὥρας, ἐὰν θέλῃ, μόνον ἢ ἀπροσεξία τῆς Βουλῆς, οἱ θόρυβοι καὶ αἱ διάφοροι κινήσεις ἢ τὸ περὶ αὐτὸν γενησόμενον κενὸν ὑπὸ τῆς βαθμηδὸν ἀναχωρήσεως τῶν ἀκροατῶν, θὰ εἰδοποιήσωσι τὸν ῥήτορα ὅτι ὑπερέβη τὰ ὅρια. . Ἄλλὰ καὶ πάλιν αὐτοὺς δύναται ν' ἀδιαφορήσῃ. Δὲν ὁμιλεῖ διὰ τὴν Βουλὴν, ὁμιλεῖ διὰ τὴν χώραν. Οἱ στενογράφοι εἶνε ἐκεῖ, πιστοὶ εἰς τὴν θέσιν των, ἀμετακίνητοι ὡς ὁ πρόεδρος. Ὅμιλεῖ λοιπόν, ὁμιλεῖ πολὺν χρόνον καί, ὅπως ὤμεν δίκαιοι, συνήθως ὁμιλεῖ καλῶς, ψυχρῶς, ἄνευ χειρονομιῶν, ἀλλὰ μετὰ πολλῆς εὐχερείας καὶ πληρεστάτης ὀρθοσπείας μετὰ φωνῆς ἀρρενωπῆς καὶ ἠχηρᾶς, μετὰ πλήρους ὄντως ἀντιλήψεως τῆς τέχνης.

Κατὰ μετὰφρ. Π. Θωμᾶ.

(Ἄκολουθεῖ).

ΤΑ ΘΑΥΜΑΤΑ ΤΟΥ ἈΣΚΛΗΠΙΟΥ

Ἐν τῷ πρό τινος ἐκδοθέντι τεύχει τῆς «Ἀρχαιολογικῆς Ἐφημερίδος» ἐδημοσιεύθη μετὰξὺ ἄλλων καὶ ἐπιγραφή ἐξ Ἐπιδαύρου περιέχουσα θαύματα τοῦ Ἀπόλλωνος καὶ τοῦ Ἀσκληπιοῦ, ἰδίως ὅμως τοῦ τελευταίου, τελεσθέντα ἐπὶ διαφόρων ἀσθενῶν συγχρόνως δὲ κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας οἱ παῖδες ἐπώλουν ἐν ταῖς ὁδοῖς ἐν ἐκτάκτοις παραρτήμασι τὰ θαύματα τῆς Εὐαγγελιστρίας, τὰ κατὰ τὴν ἐν Τήνῳ πανηγύριν τῆς 25 Μαρτίου γενόμενα. Ἡ σύμπτωσις αὕτη εἶναι καὶ αὕτη ἀληθῶς ἐν θαῦμα, διότι ἡ ἐπιγραφή καὶ τὰ παραρτήματα ὁμοιάζουσι πρὸς ἄλληλα ὡς δίδυμοι ἀδελφαί· μόνον κατὰ τὸ ὕψος διαφέρουσιν ὀλίγον, διότι ἡ νεωτέρα ἀδελφή, ὡς νεωτέρα, ἀγαπᾷ περισσότερο τὸ φανταστικὸν καὶ τὸ γοργόν. Πρὸς ἀπόδειξιν ἀντιγράφωμεν ὡς ἔχει τὸ πρῶτον ἐν τῷ παραρτήματι ἀναγραφόμενον θαῦμα· «Ἡ Ἐλένη Γεωργίου ἐκ Σμύρνης τυφλὴ ἔλθων εἰς τὸν ναὸν τῆς Εὐαγγελιστρίας καὶ ἰάθη.» Τῆς ἐπιγραφῆς τὸ ὕψος εἶναι ἀληθῶς ὁμαλωτέρον, κατὰ τὰ λοιπὰ ὅμως, ὡς εἴπομεν, ἡ διαφορὰ δὲν εἶναι μεγάλη· διότι ἐὰν ὁ Ἀσκληπιὸς στιγματίζῃ, ὡς θὰ ἴδῃτε κατωτέρω, κλέπτῃ τινὰ ἀρκούντως ἤδη καὶ πρὸ τοῦ θαύματος ἐστιγματισμένον, ἀλλὰ καὶ ἡ Εὐαγγελίστρια ἐν τοιαύταις περιπτώσεσι δὲν μένει ἀργή· διότι ἰδοὺ τί λέγει τὸ παράρτημα, ἀντιγραφόμενον πάλιν ἀκριβῶς ὡς ἔχει: «*Ἀσποδύτης* ἔλθων εἰς τὸν Ναὸν διὰ νὰ κλέψῃ, καὶ ἐκεῖ ὅπου ἔκλεπτε 500 φρ. ἐπιόστικεν εἰς τὰς χεῖρας καὶ τοὺς πόδας.» Βεβαίως τὸ θαῦμα θὰ ἦτο μεγαλείτερον, ἐὰν οὐχὶ ἡ Παναγία, ἀλλ' ἡ ἀστυνομία κατάρθου νὰ πιάσῃ τὸν λωποδύτην εἰς τὰς χεῖρας καὶ τοὺς πόδας.

Ὅτι, ὅμως πρὸ πάντων ἐνδιαφέρει ἡμᾶς εἶναι ἡ ἐκ τῆς ὁμοιότητος ταύτης ἐκ νέου βεβαίωσις, ὅτι καὶ ἐν τούτῳ ἐξακολουθοῦμεν καὶ σήμερον ἀκόμη πιστεύοντες καὶ σκεπτόμενοι ὡς οἱ πρόγονοι ἡμῶν. Καὶ ἐὰν ἐν πολλαῖς ἄλλαις περιπτώσεσι τὸ μὲν ἀρχαῖον διεσώθη, ἠλλαξεν ὅμως ἡ μορφή, ἀλλ' ἐν ταῖς ἐκ θαύματος ταύταις θεραπείαις καὶ αἱ ἐξωτερικαὶ περιστάσεις ἔμειναν αἱ αὐταί· διότι τὰ ἀρχαῖα Ἀσκληπιεῖα ἦτοι τὰ ἱερὰ τοῦ Ἀσκληπιοῦ, εἰς ἃ συνέρροον πανταχόθεν οἱ ἀσθενεῖς, δύνανται κάλλιστα νὰ παραβληθῶσι καθ' ὅλα πρὸς τὰ σημερινὰ μοναστήρια, ἰδίως πρὸς ὅσα ἐξ αὐτῶν κατέχουσιν εἰκόνα τινὰ θαυματουργόν· μόνον ὅτι οἱ ἀρχαῖοι ἐφρόντιζον περισσότερο καὶ περὶ διασκεδάσεως τῶν ἐπισκεπτῶν, κατὰ τοῦτο δὲ τὰ Ἀσκληπιεῖα ὁμοιάζον κατὰ τι καὶ πρὸς τὰ σημερινὰ λουτρά τῆς Εὐρώπης. Ἰδοὺ τί περίπου περιεῖχε τὸ ἐν Ἐπιδαύρῳ ἱερόν, ἐν ᾧ εὐρέθη καὶ ἡ ἐπιγραφή. Πρῶτον, ἐνοεῖται, τὸν ναὸν αὐτοῦ τοῦ Ἀσκλη-